

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهيم

بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
از آن به که کشور به دشمن دهيم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نیکولای بابکین (Nikolay Bobkin)

برگرداننده: ا. م. شیري

۲۴ سپتمبر ۲۰۱۵

منحنی حرکت امریکا از سوریه تا افغانستان

دستور کار هفتمین اجلاس مجمع عمومی سازمان ملل متحد که روز ۱۵ سپتمبر آغاز شده، انتظار دارد یکی از پر مایه ترین اجلاسها در تاریخ موجودیت سازمان ملل متحد باشد. از ۲۸ سپتمبر تا ۳ اکتوبر در صحن مجمع عمومی سازمان ملل متحد بحثهای سیاسی عمومی جریان خواهد داشت که در آن مقامات عالیرتبه در حدود ۹۰ کشور، من جمله، ولادیمیر پوتین، رئیس جمهور روسیه شرکت می کند. این اولین دیدار پوتین از امریکا پس از سال ۲۰۰۷ است. او روز ۲۸ سپتمبر سخنرانی خواهد کرد. به گفته دمتری پسکوف، دبیر مطبوعاتی رئیس جمهور، سخنرانی پوتین در باره سوریه و مبارزه با تروریستهای "دولت اسلامی" (داعش) خواهد بود. روزنامه واشینگتن پست پیش بینی می کند، که رئیس جمهور روسیه پیشنهادی دایر بر قبول روسیه به عنوان عضو اصلی ائتلاف جدید در مبارزه با داعش ارائه خواهد داد. به عقیده این روزنامه "پوتین برای بازگرداندن وضعیت حقوقی ابرقدرت به روسیه سعی می کند، که ۲۵ سال قبل از دست داد. فهم این مسأله برای رئیس جمهور امریکا که اکنون هفت سال است به منظور توقف افت نفوذ امریکا در خارج به طور خستگی ناپذیر تلاش می کند، بسیار دشوار است".

از پیشنهاد سازنده رئیس جمهور روسیه هراس دارند. اروپا را بحران مهاجرت تهدید می کند، اروپائیان بدون این که بدانند چکار باید بکنند، احساس گناه و ترس می کنند. موضع مسکو روشن است: با پایان جنگ داخلی در سوریه، مهاجران سوری می توانند به میهن، به محل زندگی دائمی خود بازگردند. سخن از ۱۰ میلیون سوری در میان است که چهار میلیون نفر آن از دهشهای جنگ به خارج پناه برده اند و شش میلیون نفر دیگر نیز در داخل کشور آواره شده اند. روسیه راه حل جامع بحران سوریه را می جوید، اما مجله فوربس در این رابطه مسکو را با "افغانستان جدید" می ترساند.

در ارتباط با پیش کشیدن مسأله افغانستان لازم به گفتن است، از وقتی که امریکا ۱۴ سال پیش، در ماه اکتوبر سال ۲۰۰۱، به افغانستان حمله کرد، جهان تغییر کرده است. تشویق "مبارزه جهانی با تروریسم" توسط امریکا با پشتیبانی ناتو، در ادامه خود عراق، لیبیا، سوریه، یمن، سومالی، مالی، پاکستان را درنوردید و باعث کشتار پرشماری از میان جمعیت غیرنظامی و پیدایش میلیونها نفر فراری گردید. انسانها از آتش جنگهایی که امریکا و متحدان آن برافروخته اند، از بیکاری و گرسنگی، از خشونت افراط گرایان همه فن حریف که در همه جا خلاء قدرت را پر می کنند، فرار می کنند. امروز مشکل مهاجرت را نمی توان فقط به مثابه مشکل اروپا تلقی کرد.

تا جایی که سازمان ملل متحد هم نمی تواند شمار رو به افزایش کشته شدگان در راه مهاجرت به اروپا را نادیده بگیرد . تعداد قربانیان حاملان غیرقانونی از ماه جنوری تا ماه سپتمبر سال جاری، بنا به آمار کمیساریای عالی امور پناهندگان سازمان ملل متحد به ۲۹۰۰ نفر رسیده است . امریکا سکوت می کند . این تعداد حتی از تلفات امریکا در افغانستان هم بیشتر است، در آنجا از زمان شروع عملیات "آزادی پایدار" ۲۳۴۰ نظامی امریکائی کشته شده است و همه قربانی بیهوده بود . چرا این واقعیت یک موضوع برای فوربس نیست؟

هزاران افغان همین روزها به منظور ترک میهن خود برای اخذ روادید عبوری به سفارتخانه های کشورهای خارجی در کابل مراجعه می نمایند . اکثریت آنها برای رفتن به ایران و از آنجا به ترکیه تلاش می کنند که قاچاقچیان مهاجران را با قایق از ترکیه به یونان انتقال می دهند . مشکل مهاجرت در یک ردیف با سایر مظاهر بحران اقتصادی و در زمینه امنیت افغانستان قرار می گیرد . برنامه جهانی غذای سازمان ملل متحد (فائو) همراه با سازمانهای همکار نتیجه مطالعاتی را منتشر کردند، که بر اساس آن جمعیت آسیب دیده جمهوری اسلامی افغانستان در نتیجه کمبود مواد غذایی از ۴ و ۷ دهم به ۵ و ۹ دهم درصد کل جمعیت کشور افزایش یافته و این هم شامل ۱ و نیم میلیون می شود . ۷ میلیون و ۳۰۰ هزار نفر افغان دیگر نیز در آستانه گرسنگی قرار دارند . با این حال، وضعیت اسفبار جمعیت افغانستان دولت امریکا را نگران نمی کند . با این که نظامیان ناتو در مدت این ۱۴ سال دوش به دوش امریکائیا در این کشور جنگیدند، اروپا هم سکوت می کند .

طبق گزارش خدمات تحقیقاتی کنگره امریکا، در حدود ۷۰۰ میلیارد دلار از جیب مالیات دهندگان امریکائی برای جنگ علیه افغانستان هزینه شده است . دولت امریکا در طول سالهای اشغال افغانستان بیش از ۱۱۰ میلیارد دلار برای توسعه اقتصادی این کشور تخصیص داده است . علاوه بر آن، کشورهای بسیار دیگری نیز به دیکته امریکا به توسعه افغانستان کمک می کنند . میلیاردها دلار دیگر نیز سازمانهای بین المللی پرداخت می نمایند . با وجود اینها، سطح زندگی در افغانستان همچنان در پائین ترین ردیفهای جهانی قرار دارد . خود امریکائیا اعتراف می کنند، که بیش از نیمی از پولها توسط دولت افغانستان به سرقت می رود . فرمانده سابق نیروهای ائتلاف در افغانستان، ژنرال ماک کریستال فساد در این کشور را با دشمن خطرناک و بی رحم همچون نیروهای "طالبان" برابر می داند . چنین است مشی سیاست خارجی دولت امریکا . امریکائیا علاقه مندند افراد "خودی" را در حاکمیت همه کشورها ببینند، حتی اگر آنها سارق و تروریست باشند .

از سوریه تا افغانستان، از نیجریه تا اوکراین کاخ سفید بر اساس این اصول حرکت می کند . به همین دلیل هیچ جای شگفتی ندارد، که امریکا در مبارزه با فساد در افغانستان هیچ اقدام مؤثر به عمل نمی آورد و اکنون هم در رابطه با رئیس جمهور تازه، اشرف غنی و دولت او نمی خواهد به هیچ اقدامی دست بزند . درست همین روزها مکانیزم خارج کردن بیش از یک میلیارد دلار، پولی که برای ارتش افغانستان تخصیص یافته بود، توسط مقامات عالی رتبه وزارت دفاع افغانستان از کشور افشاء شد . فساد شکوفا می شود، نیروهای امنیتی افغانستان قادر به تأمین امنیت در کشور نیستند، جنگ در این کشور ادامه دارد و چشم انداز پایان آن مشهود نیست . امریکائیا معترف به ناامیدی خروج از بن بست افغانستان، مثل این که حاضراند کشور را داخل مشکلات ده سال پیش تنها بگذارند . اوضاع در یکسری مناطق حتی خرابتر از پیش از آمدن امریکائیاست .

پس از سقوط رژیم طالبان مبارزه با قاچاق مواد مخدر عملاً پایان یافت . امروز سهم افغانستان در تولید جهانی مواد مخدر ۸۵ درصد و در تولید جهانی هروئین ۷۷ درصد است . کاشت و داشت خشخاش به یکی از رشته های اصلی فعالیت اقتصادی کشور تبدیل گردیده است . ارزش ناخالص همه "اقتصاد تریاکی" در سال ۲۰۱۴ به ۱۳ درصد درآمد

ناخالص ملی افغانستان بالغ شد. جنگ ادامه دارد، کشور ویران گردیده، وضع مردم همچون دوره طالبان اسفبار است. چنین است ارزش واقعی "کمک" امریکا به افغانستان.

<http://www.fondsk.ru/news/2015/09/21/ot-sirii-do-afganistana-u-ssha-odno-lekalo-35530.html>

۱ مهر - میزان ۱۳۹۴